

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی و مقایسه تاثیر نوع قوی و ضعیف رویکرد فعالیت-محور در پیشرفت مهارت خواندن فراگیران ایرانی سطح مقدماتی زبان انگلیسی به عنوان زبان خارجی می پردازد. به همین منظور، ۹۰ زبان آموز مذکر با رده سنی ۱۵ تا ۱۷ سال در آموزشگاه سروش واقع در رشت از میان ۱۵۰ نفر زبان آموز از طریق آزمون QPT انتخاب شدند. زبان آموزان به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی و یک گروه گواه قرار گرفتند. زبان آموزان هر گروه به دو کلاس شامل ۱۵ زبان آموز در هر کلاس تقسیم شدند. نخست یک آزمون مهارت خواندن اجرا شد که از پیش با شاخص اعتبار ۰/۷۵ بر روی ۱۰ زبان آموز آزمایش شده بود. سپس گروه آزمایشی (الف) نوع قوی رویکرد فعالیت-محور و گروه آزمایشی (ب) نوع ضعیف این رویکرد را طی ۲۰ جلسه دریافت نمودند. ضمناً، گروه گواه روش معمول شنیداری-زبانی را در ۲۰ جلسه دریافت نمود. در نهایت تمام گروه ها در یک آزمون مهارت خواندن شرکت کردند. نتایج به دست آمده نشان داد که گروه آزمایشی (ب) با بکارگیری نوع ضعیف رویکرد فعالیت-محور در مقایسه با دو گروه دیگر به مهارت خواندن بیشتری دست یافت. همچنین گروه آزمایشی (الف) بهتر از گروه گواه عمل کردند. طبق یافته های این پژوهش، دبیران میتوانند با بکارگیری هر دو نوع رویکرد فعالیت-محور به پیشرفت مهارت خواندن فراگیران کمک کنند. یافته ها نشان داد که استفاده از نوع ضعیف رویکرد فعالیت-محور فراگیران را به تسلط بیشتری در مهارت خواندن سوق می دهد.